

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 70/2012
06.12.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Miodraga Vićentijevića, Ljubice Knežević-Tomašev, Biljane Sinanović i Dragomira Milojevića, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Milom Ristić, kao zapisničarem, u krivičnom postupku prema maloletnom sada punoletnom S.S., zbog krivičnog dela učestvovanje u tuči iz člana 123. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz 729/12 od 03.09.2012. godine, podignutom protiv pravnosnažnog rešenja Apelacionog suda u Nišu 5Kžm1 43/12 od 14.08.2012. godine, u sednici veća održanoj dana 06.12.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz 729/12 od 03.09.2012. godine, kao osnovan, i utvrđuje da je pravnosnažnim rešenjem Apelacionog suda u Nišu 5Kžm1 43/12 od 14.08.2012. godine, povređen zakon – odredba člana 368. st. 1. tačka 11. Zakonika o krivičnom postupku i člana 369. tačka 1. i 3. Zakonika o krivičnom postupku u vezi člana 74. st. 4. Zakona o maloletnim učiniocima krivičnih dela i krivičnopravnoj zaštiti maloletnih lica, u korist maloletnog sada punoletnog S.S.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem veća za maloletnike Višeg suda u Leskovcu Km 15/12 od 21.06.2012. godine prema maloletnom sada punoletnom S.S. izrečena je vaspitna mera pojačan nadzor od strane organa starateljstva u smislu člana 11. st. 1. tačka 2. i člana 17. ZM koja mera će trajati najmanje šest meseci a najviše dve godine o čemu će sud naknadno odlučiti.

Istim rešenjem oštećeni M.S. je radi ostvarivanja imovinsko-pravnog zahteva upućen na parnični postupak u smislu člana 79. stav 1. ZM i odlučeno je da troškovi krivičnog postupka u iznosu od 4.530,00 dinara padnu na teret budžetskih sredstava.

Apelacioni sud u Nišu rešenjem 5Kžm1 43/12 od 14.08.2012. godine uvažio je žalbu branioca maloletnog sada punoletnog S.S. i preinačio rešenje Višeg suda u Leskovcu Km 15/12 od 21.06.2012. godine, tako što je Apelacioni sud prema maloletnom sada punoletnom S.S. na osnovu člana 78. stav 2. Zakona o maloletnim učiniocima krivičnih dela i krivičnopravnoj zaštiti maloletnih lica, u vezi člana 355. tačka 1. Zakonika o krivičnom postupku obustavio postupak i odlučio da troškovi krivičnog postupka padnu na teret budžetskih sredstava.

Republički javni tužilac je podigao zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz. 729/12 od 03.09.2012. godine, protiv pravnosnažnog rešenja Apelacionog suda u Nišu 5 Kžm1 43/12 od 14.08.2012. godine, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. i stav 2. ZKP, i zbog povrede krivičnog zakona član 369. tačka 1. i tačka 3. ZKP u vezi odredbe člana 74. stav 4. Zakona o maloletnim učiniocima krivičnih dela i krivičnopravnoj zaštiti maloletnih lica sa predlogom da se uvaži zahtev za zaštitu zakonitosti kao osnovan.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. ZKP, u odsustvu uredno obavještenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj je razmotrio spise predmeta sa rešenjem protiv koga je zahtev podignut, i po oceni navoda u zahtevu, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan.

Osnovano se u zahtevu za zaštitu zakonitosti navodi da je drugostepeni sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, dajući nejasne i protivrečne razloge za svoj stav da je prvostepeni sud pogrešno primenio zakon time što je opisane radnje pravno kvalifikovao kao tešku telesnu povredu iz člana 121. stav 1. u vezi člana 33. KZ, jer je navedeno krivično delo teže u odnosu na krivično delo učestvovanja u tuči iz člana 123. KZ koje je mal. sada punoletnom S.S. stavljeno na teret, a zatim utvrdio da je time prvostepeni sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 8. ZKP, jer je prekoračio ovlašćenja koja ima po zakonu, da bi konačno obustavio postupak protiv maloletnika na osnovu člana 355. tačka 1. ZKP jer delo koje mu je stavljeno na teret po zakonu nije krivično delo.

Odredbom člana 74. stav 4. Zakona o maloletnim učiniocima krivičnih dela i krivičnopravnoj zaštiti maloletnih lica, propisano je da odredbe Zakonika o krivičnom postupku o izmeni i proširenju optužbe primenjuju se i u postupku prema maloletniku, ali veće za maloletnike ovlašćeno je da i bez predloga javnog tužioca za maloletnike donese odluku na osnovu činjeničnog stanja koje je utvrđeno na glavnom pretresu.

Imajući u vidu da se u konkretnom slučaju radi o maloletnom učiniocu krivičnog dela, na koga se primenjuje Zakon o maloletnim učiniocima krivičnih dela i krivičnopravnoj zaštiti maloletnih lica, pa time i odredba člana 74. stav 4. navedenog Zakona, proizilazi da u postupku prema maloletnim licima kada je na glavnom pretresu utvrđeno da činjenično stanje odstupa od onog sadržanog u predlogu, a javni tužilac za maloletnike ne izmeni predlog u tom smislu, veće za maloletnike može i bez predloga javnog tužioca za maloletnike da donese odluku na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja, a pri tom

sud nije vezan ni za kvalifikaciju ni za opis dela dat od strane javnog tužioca za maloletnike.

Drugostepeni sud je dakle, postupio suprotno odredbi člana 74. stav 4. ZM i pogrešno zaključio, da je prvostepeni sud učinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 8. ZKP, odnosno da je sud prekoračio optužbu time što je našao da se u radnjama maloletnog sada punoletnog S.S. stiču zakonska obeležja krivičnog dela teške telesne povrede u saizvršilaštvu iz člana 121. stav 1. KZ u vezi člana 33. KZ, umesto krivičnog dela učestvovanja u tuči iz člana 123. KZ, koje je lakše delo.

Zatim je preinačenjem prvostepenog rešenja, na osnovu člana 355. tačka 1. ZKP i obustavljanjem krivičnog postupka prema mal. sada punoletnom S.S., drugostepeni sud povredio krivični zakon po pitanju da li je delo koje je predmet optužbe krivično delo i tako učinio povredu zakona iz člana 369. tačka 1. ZKP. Ovako nepravilnom primenom odredbe člana 355. tačka 1. ZKP drugostepeni sud je na krivično delo koje je predmet optužbe primenio zakon koji se ne može primeniti, čime je povređena i odredba člana 369. tačka 3. ZKP, u vezi člana 74. stav 4. Zakona o maloletnim učiniocima krivičnih dela i krivičnopravnoj zaštiti maloletnih lica, u korist maloletnika.

Razlozi dati u drugostepenoj presudi nejasni su i protivrečni, a iz datih razloga ne može se zaključiti da li je osnov za odluku suda zaključak da krivično delo, koje je maloletniku stavljeno na teret, nije po zakonu krivično delo ili je optužba prekoračena time što je sud našao da je maloletnik učinio teže delo od onog koje mu stavlja na teret javni tužilac. Na ovaj način drugostepeni sud je učinio povredu krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP.

Stoga je Vrhovni kasacioni sud uvažio kao osnovan zahtev za zaštitu zakonitosti u pogledu navedenih povreda krivičnog zakona i bitne povrede odredaba krivičnog postupka te je utvrdio da je rešenjem Apelacionog suda u Nišu 5Kžm1 43/12 od 14.08.2012. godine povređen zakon u korist maloletnog sada punoletnog S.S., ne dirajući u pravnosnažnu odluku protiv koje je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut.

Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je na osnovu člana 30. stav 1. i člana 32. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“ broj 116/08), te člana 24. stav 7. ZKP, a primenom člana 425. stav 1. i 2. ZKP, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar-savetnik

Mila Ristić,s.r.

Predsednik veća

sudija

Janko Lazarević,s.r.